

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**DECIZIE**

**05 octombrie 2016**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal în următoarea componență:  
președinte  
judecători

URSACHE Petru  
NICOLAEV Ghenadie  
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului Negaliuc Eduard, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

**Negaliuc Eduard Vladimir**, *născut la 11 decembrie 1972, originar și domiciliat în or. Tiraspol, str. Partizanskii nr. 21.*

**Termenul de examinare a cauzei:**

**Prima instanță:** 20.01.2014 – 16.01.2015;

**Instanța de apel:** 24.08.2015 – 16.11.2015;

**Instanța de recurs:** 19.07.2016 – 05.10.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015, Negaliuc Eduard a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Calancea Tatiana a fost admisă, s-a dispus încasarea de la Negaliuc Eduard în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și prejudiciul material în mărime de 15 592,17 lei.

**2.** Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că inculpatul Negaliuc Eduard la 15 octombrie 2013, în jurul orelor 15:15, conducînd automobilul de

model „Rover” cu n/î TSAA 920 pe str. Gheorghe Enescu, mun. Chişinău, contrar prevederilor pct. 39 al. (1), pct. 41 al. 2) și pct. 45 al.al. (1) și (2) al RCR, efectuînd manevra de deplasare în spate, neapreciind corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, a tamponat-o cu partea din spate a vehiculului pe Calancea Tatiana și, ca urmare, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2860/D din 12.11.2013, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: fractura vertebrei S5 cu deplasare anterior a fragmentelor, edem și hematom în regiunea articulației coxo-femorale, hematomsubcutan masiv în regiunea inferioară a abdomenului, edem în regiunea lombosacrală a coloanei vertebrale, care au fost produse prin acțiune traumatică a unui obiect dur, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale medii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Negaliuc Eduard întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, adică *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății*.

**3.** Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către inculpatul Negaliuc Eduard, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia el să fie achitat de comiterea infracțiunii incriminate.

În motivarea solicitărilor înaintate în cererea de apel, inculpatul a indicat că nu este de acord cu cele constatate de către prima instanță și concluzionînd greșit că acțiunile sale au provocat vătămarile corporale apărute la partea vătămată.

Astfel, a menționat că imediat, după accident, partea vătămată Calancea Tatiana a fost transportată la spital, unde potrivit certificatului de vizită nr. 75510 din 15.10.2013 eliberat acesteia, ultima la parvenirea în spital a fost diagnosticată cu contuzia șoldului stîng, contuzia bazinului cu sindrom algic violent.

În aceeași zi, adică la 15.10.2013 partea vătămată Calancea Tatiana a fost supusă examinării radiologice (radiografia nr. 1031351), potrivit căreia s-a stabilit diagnosticul-Coloana lombosacrală fără fracturi.

În asemenea circumstanțe, apelantul a accentuat că după producerea accidentului partea vătămată Calancea Tatiana a fost examinată radiologic, inclusiv regiunea lombosacrală și fractura vertebrei S5, care face parte din coloana lombosacrală la atribuirea gradului de gravitate-mediu, la partea vătămată Calancea Tatiana, nu există.

Ulterior, peste 6 zile după AR partea vătămată Calancea Tatiana a fost supusă unei noi examinări radiologice (radiografia nr. 1038024), în baza căreia a fost diagnosticată cu fractura coccisului. TATCCI, comoție cerebrală. Fractură închisă a vertebrei S5. Contuzia articulației coxofemorale drepte cu sindrom algic. Reține apelantul că, peste 6 zile la partea

vătămată Calancea Tatiana au fost depistate multiple leziuni corporale care nu erau la ziua transportării și internării ei la spital.

La 13.11.2013 a avut loc reexaminarea CT a regiunii lombo-sacrale a părții vătămate Calancea Tatiana la care s-a determinat fractura S5, deja cu deplasare anterior a fragmentelor și se exclude fractura coccisului.

În același timp, în rapoartele de expertiză medico-legale figurează un clișeu radiologic cu nr. 14567 datat cu 15.10.2013, care însă nu se regăsește în fișa medicală.

Totodată, este de remarcat faptul că, clișeul nr. 1031351, deși figurează în fișa medicală a părții vătămate Calancea Tatiana și în rapoartele de expertiză medico-legale ca proba de bază, n-a fost examinat din cauza că partea vătămată Calancea Tatiana n-a dorit să-l prezinte experților.

Astfel, apelantul a susținut în concluzie că, nu se știe ce s-a întâmplat cu partea vătămată Calancea Tatiana în acele 6 zile după internare și care e cauza precisă a apariției la ea a unei asemenea fracturi, însă cert e că fractura dată a apărut după producerea faptei imputate inculpatului și nu are nici o legătură cu faptele descrise în rechizitoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, apelul declarat de către inculpat a fost admis, din alte motive, sentința a fost casată parțial, doar în latura civilă, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia, s-a dispus încasarea de la inculpatul Negaliuc Eduard în beneficiul părții vătămate suma de 20 000 lei, cu titlul de prejudiciu moral.

În rest celelalte dispoziții ale sentinței se mențin.

5. Verificând probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a constatat că prima instanță a judecat cauza respectând legea procesual penală în vigoare, în baza unei cercetări obiective a probelor prezente în cauză, cu aprecierea multilaterală și sub toate aspectele a împrejurimilor de fapt, iar ca rezultat după înlăturarea divergențelor apărute a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Astfel, probele administrate au confirmat vinovăția inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, iar temei pentru achitarea lui Negaliuc Eduard pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu are.

Instanța de apel referindu-se la pedeapsa aplicată inculpatului, care este și obiectul apelului inculpatului, a menționat, că prima instanță just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și art. 75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale și corijare infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, nu în ultimul rând s-a ținut cont de gravitatea faptei prejudiciabile comise de către Negaliuc Eduard.

Așa fiind, instanța de apel a reținut că, criticele formulate de inculpat prin care s-a susținut că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal, sunt nefondate or, prima instanță le-a dat o motivare corespunzătoare,

argumentată și pe larg expusă, iar sentința întru totul corespunde prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, soluție, pe care instanța de apel și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

Totodată, analizând sentința primei instanței și în latura civilă, instanța de apel a menționat că prejudiciul moral încasat de către prima instanță de la inculpat în folosul părții vătămate Calancea Tatiana în sumă de 50 000 lei este disproporțional și vădit exagerat, nefiind în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei asupra integrității corporale și sănătății părții vătămate, a naturii și duratei acestora, având în vedere și exigențele art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Astfel, instanța de apel a considerat necesar intervenirea în această parte, reducând mărimea prejudiciului moral ce urmează a fi încasat, și anume a considerat că suma de 20 000 lei, cu titlul de prejudiciu moral este direct proporțională cu suferințele cauzate părții vătămate în urma săvârșirii infracțiunii și echitabilă pentru satisfacerea morală a ultimei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare de către aceeași instanță, într-un alt complet de judecată.

În textul recursului, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către instanța de apel, indicând că aceasta a examinat cauza în mod formal, fără a da răspuns la toate argumentele invocate în cererea de apel.

De asemenea, avocatul mai indică că instanțele de fond au apreciat critic concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală, și nu au luat în considerație explicațiile indicate în acestea și anume că la 21.10.2013, adică peste 6 zile după presupusul accident, Calancea Tatiana a fost supusă unei noi examinări radiologice (radiografia nr. 1038024), în baza căreia a fost diagnosticată cu alte leziuni decât cele constatate în prima zi: Fractura coccisului. TA CCÎ. Comoție cerebrală. Fractura închisă a vertebrei S5. Contuzia articulației coxofemorale drepte cu sindrom algic.

În continuare, recurentul accentuează că peste 6 zile, la partea vătămată Calancea Tatiana au fost depistate multiple leziuni corporale care nu erau prezente la ziua internării acesteia în staționar, deoarece acestea contravin rezultatelor inițiale, prin urmare a fost constatat că la 13.11.2013 a avut loc examinarea CT a regiunii lombo-sacrale a cet. Calancea Tatiana. Se determină fractura S5, deja cu deplasare anterior a fragmentelor și se exclude fractura coccisului, diagnosticată la 21.10.2013.

Prin urmare, recurentul indică că în urma examinării cauzei în prima instanță, cât și în instanța de apel, nu a fost depistat cu certitudine momentul apariției la partea vătămată a fracturii a vertebrei sacrale S5, prin urmare nu a fost demonstrată legătura de cauzalitate între acțiunile ilicite ale inculpatului și consecințele apărute părții vătămate.

Totodată, recurentul menționează că instanța de apel examinând apelul trebuia să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, însă în cazul dat instanța de apel nu a îndeplinit aceste prevederi ale legii, astfel nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate în apel echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, și în acest caz decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum prevede art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

*În drept*, recurentul își întemeiază recursul pe temeiurile prevăzute la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

**7.** În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatului, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele recurentului nu au fost argumentate conform exigențelor stipulate de art. 427 din Codul de procedură penală, iar chestiunea de apreciere a probelor nu se referă la erorile de drept, ci la starea de fapt, care urmează a fi apreciată de instanțele ierarhic inferioare în procesul judecării cauzei.

**8.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către recurent rezultă că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) și 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, pct. 6) stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Pct. 8) reglementează situația când hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Așadar, Colegiul penal analizând textul deciziei recurate prin prisma erorilor invocate de către recurent în cererea de recurs, constată că asemenea erori nu au fost

comise de către instanța de apel, drept urmare nu există vreun temei pentru casarea deciziei contestate în sensul invocat în recurs.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că instanța de apel la judecarea apelului a respectat prevederile expuse în art. 414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, a ajuns la concluzia corectă că sentința atacată este legală și întemeiată doar în partea ce ține de stabilirea vinovăției și condamnării inculpatului. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual penale.

Astfel, cu privire la alegațiile recurentului precum că instanța de apel la judecarea apelului declarat nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se încadrează în baza căreia Negaliuc Eduard a fost condamnat.

În vederea respingerii argumentelor recurentului precum că nemotivația soluției adoptate încalcă prevederile art. 19 Cod de procedură penală și art. 6 §1 din CEDO, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a expus în hotărârea adoptată motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază soluția, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare, Colegiul penal referindu-se la argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului în infracțiunea incriminată, reține în sensul dat aprecierile instanței de apel precum că versiunea inculpatului că el nu este vinovat de comiterea infracțiunii, este combătută prin probe prezentate de către acuzatorul de stat, și anume prin declarațiile martorilor, experților, specialiștilor și a părții vătămate, care fost audiați în cadrul ședinței de judecată sub jurământ și avertizați de răspunderea penală pe care o poartă în caz depunerea declarațiilor false.

Tot aici, se menționează că instanța de apel corect a constatat că, chiar dacă inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia este dovedită și prin următoarele probe administrate la dosar: prin conținutul raporturilor de expertiză medico-legală nr. 2860/D din 12.11.2013 și nr. 1488/D din 08.09.2013 (Vol. I,

f.d. 32-33;160-163), s-a stabilit că părții vătămate Calancea Tatiana, i s-a produs fractura închisă a vertebrei S5 cu deplasarea fragmentelor, edem cu limitarea mișcărilor la nivelul șoldului drept și regiunii lombo-sacrală a coloanei vertebrale. Aceste leziuni au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul indicat și se califică ca vătămare medie. Tot, în conținutul acestor rapoarte de expertiză medico-legale, s-a indicat că lipsa descrierii caracterului leziunilor corporale la completarea fișei medicale a bolnavului de staționar (F 003/e), în conformitate cu prevederile pct. 17 al Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, nu se supune aprecierii medico-legale. Prin declarațiile lui Gancioгло E., care a fost audiată în calitate de expert (Vol. I, f.d. 144-149) a comunicat că, fractura închisă a vertebrei S5 cu deplasare, pe care a suferit-o partea vătămată Calancea Tatiana, a fost cauzată în urma acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur. Aceleași circumstanțe a comunicat și expertul Vicol A., care a fost audiat în cadrul ședinței de judecată în calitate de expert și specialist, sub jurământ. (Vol. I, f.d. 177-178).

Prin urmare, Colegiul penal constată că, argumentele invocate de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile inculpatului Negaliuc Eduard și a motivelor pe care se întemeiază soluția adoptată de către instanța de apel, se combat prin materialele cauzei și nu semnalizează în esență presupusele erori de drept invocate, astfel încât hotărîrea atacată cuprinde toate motivele invocate, fiind descrise detaliat și argumentat în conținutul acesteia, dispoziții ce sunt acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele apărării indicate în sensul dat.

De asemenea, Colegiul penal remarcă că instanța de apel corect a sesizat faptul că prima instanță greșit s-a expus asupra prejudiciului moral încasat, menționînd corect că prima instanță eronat a apreciat ca fiind echitabilă suma de 50 000 lei, cu titlul de prejudiciu moral. Prin urmare, instanța de apel considerînd suma menționată ca fiind una exagerat de mare și disproporțională, a hotărît corect admiterea apelului inculpatului din alte motive, casarea sentinței în această parte, rejudecarea și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia, s-a dispus încasarea din contul inculpatului Negaliuc Eduard în beneficiul părții vătămate Calancea Tatiana a sumei de 20 000 lei, cu titlul de prejudiciu moral cauzat, motivînd pe deplin hotărîrea nouă adoptată și menținerea dispozițiilor instanței inferioare.

Așadar, Colegiul penal indică că recurentul critică decizia instanței de apel și aspectul modalității aprecierii probelor de către acestea, iar în sensul dat se menționează că aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor cînd instanțele de judecată în procesul de apreciere a probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ceea ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar în speța dată nu a fost constatate prezența a astfel de erori.

Reieșind cele expuse supra, Colegiul penal ajunge la concluzia că hotărîrea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale prescrise de

art. 414-419 Cod de procedură penală, iar careva temeieri de intervenire în aceasta la etapa dată nu au fost depistate, și din atare considerente, recursul ordinar declarat de avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului Negaliuc Eduard, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

**DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului Negaliuc Eduard, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe *Negaliuc Eduard Vladimir*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 04 noiembrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru